

[Eva Møller]

Der skal være kvalitet i de uddannelser, vi tilbyder. Det skylder vi de unge, der skal kunne bruge deres uddannelse i konkurrence med unge fra andre lande.

Vi skylder også det erhvervsliv, som skal ansætte de unge, at de får uddannelser, som kan give dem mulighed for at konkurrere med andre landes erhvervsliv. Kvaliteten skal altså opretholdes, selv om vi laver uddannelse for alle.

Uddannelserne skal efter vores mening også kunne anvendes, og her tænker vi på, at de skal være brugbare for såvel den enkelte som for samfundet.

Endelig ønsker Det Konservative Folkeparti ikke at tvinge nogen mennesker til at uddanne sig. Vi har en helt klar opfattelse af, at langt de fleste mennesker gerne vil uddanne sig, men vi vil pointere, at vi mener, man skal uddannes af lyst og ikke for at blive parkeret et eller andet sted i systemet for ikke at være på overførselsindkomster eller belaste arbejdsløshedsstatistikken eller lign.

Hvis disse ting kan opfyldes, er vi meget positive over for uddannelse til alle.

Vi har med glæde set, at ministeren i redegørelsen taler om, at vi skal øge fleksibiliteten, og at der skal være mulighed for meritoverførsler. Det er tanker, som vi helt kan tilslutte os. For os er det vigtigt, at man intet sted i uddannelserne leder folk ind i blindgyder, men hvis der er noget sted, hvor man kan tale om, at det er vigtigst, er det vel på området med uddannelser for de unge, fordi vi her har at gøre med mennesker, som kan være lidt usikre på deres valg af fremtid og dermed også på deres valg af uddannelse. Derfor er det vigtigt, at vi ikke får ledet dem ind i en blindgyde, som gør, at det hele bliver meget besværligere for dem end ellers.

Når jeg har pointeret bemærkningerne om fleksibilitet og meritoverførsel, vil jeg dog samtidig gerne understrege, at når vi har en bred vifte af ungdomsuddannelser – og det skal vi blive ved med at have – er det for os vigtigt, at hver enkelt uddannelse trods alt også er til for sin egen skyld og skal have sin særlige identitet og sit eget særpræg. Det vil sige, at man må erkende, at når de enkelte ungdomsuddannelser har deres eget specifikke formål, kan det nok komme til at koste en lille smule ekstra tid, hvis man får valgt forkert i starten og går over

til en anden uddannelse; men på den anden side skal meritten kunne overføres.

Jeg vil også gerne sige, at dette, at hver enkelt uddannelse skal have sin egen identitet, sit eget mål, også betyder, at vi ikke kan designe nogen ungdomsuddannelse, som kan det hele, fordi vi så ikke kan opfylde de krav til kvalitet, der stilles både til den enkelte uddannelse og videre frem i systemet. Jeg tænker her specielt på, at ministeren taler om, at der skal skabes paralleluddannelser til de gymnasiale uddannelser. Hvis de videregående uddannelser skal bevare deres kvalitet, skal vi efter konservativ opfattelse holde fast i det, vi alle var enige om – og jeg har heller ikke hørt nogen sige det modsatte, vil jeg gerne skynde mig at sige – sidste år, da vi lavede aftalen om flere uddannelsespladser, nemlig at der skal være ganske bestemte indgangsniveauer af en vis højde til enhver af de videregående uddannelser. Det betyder altså også, at hvis man kommer til at tage en »forkert« studentereksamen eller et »forkert« 3-årigt gymnasialt forløb til den videreuddannelse, man vil i gang med, må man altså regne med at skulle supplere efterfølgende. Det princip ønsker vi at holde fast i fra konservativ side, for ellers kan vi ikke holde fast i kvaliteten i de videregående uddannelser, og det er som sagt en væsentlig ting for os.

Vi vil også gerne give varm tilslutning til ministerens forslag om individuelle forløb, de frivillige ungdomsuddannelser, som baserer sig på elementer fra folkeoplysningens område. Vi vil meget gerne se på og være med til at designe disse uddannelser, men vi vil præcisere, at der i folkeoplysningens uddannelser, det være sig højskoler, efterskoler, produktionsskoler, daghøjskoler osv., ligger et særpræg og en måde at lave uddannelse på, hvor de enkelte uddannelsesformer har vægtet det meget højt, at der er tale om uddannelser, som er eksamensfrie, og som ikke slutter med noget bevis på, hvad man har gjort, og hvor man lægger vægt på, at det er personlighedsudviklende for den enkelte unge, at vedkommende lærer at begå sig socialt, får udvidet sin horisont, får nogen almen viden. Alle disse ting ønsker vi ikke at slå i stykker, fordi disse uddannelser skal kunne bruges i en individuel, fri uddannelse for de unge; vi ønsker meget at præcisere, at de valgte skoleformer og undervisningsformer skal inddrages i arbejdet, så vi ikke får slået noget af den gode folkeoplysningstradition i stykker.